जातिमाला परापूरपद्धतौ

नं० ४७५५ - घ
पत्राणि २

[illegible]
[illegible]

श्रीकृष्णाय नमः ॥ अथ जातिमाला ॥ आदौ धर्माय दातव्य ब्राह्मणाय तदनंतरं । राज्ञे तत्र प्रदेयस्मात् व्रात्यब्राह्मणाय ततः परं । क्षत्रियाय विशेषेण वै
श्याय तदनंतरं । देवलाय मुहूर्त्ताय ततः प्रेतोपजीविने । वर्णद्विजाय दातव्यं भट्टाय करणाय च । राजपुत्राय शूद्राय गांधिकाय ततः परं ।
शंखिकायायकंश्वोपजीविने मणिकारिणे । मणिबंधाय नाकारी मराम्रंत्रवायकः । तांबूलं लभ पूर्वं गोपालं तदनंतरं । ततो राजीवतांबुली
ने नीललोहीधमस्तथा । कुंभकारस्ततो माली कुवेरी नापितस्तथा । कोषावि आद्यवी चैव व्रात्यशूद्रस्तथैव च । पट्टिकारः पुनस्तस्मात्
स्थपतिश्चाश्मकुट्टकं । मारको भारकश्चैव पट्टजीविनापरं । अर्पकारः सूत्रकारः तथा चित्रकरः परः । कैवर्तः शौंडिकः शौव्याधनकः
पुंडकस्तथा । वरतो ननो गान्धग्रामिश्चूचिकः कषरीयतथा । वास्पूरी भट्टपुरी नीवारयादरस्तथा । वर्धकी वंककारश्च कविकारश्च चाक्रि
कः । कल्लौतश्च सतश्चैव शेकारो गंगनोनिच । गंडको नोरव नीआल्ली कहुरागुतिस्तथा । आधाधिश्च तथा चैं डीचं डोमं डुश्च वारकः । कापा
लिकः कुवधिश्च कारो म्लेच्छ जातयः ॥ पोषधशरस्तं वायोगीया हिनो भोटकस्तंवा । तेनं गमसकीरनो म्लेच्छाश्चैते प्रकीर्त्तिताः । चांडालः श्वपचः कां

डोतोऽन्यश्चाण्डालातिपस्तथा। इमां किंयं भार्गवरसगीतां यो व्यं वामस्तु जनः करोति। तस्योत्तमांगे खलु वज्रकल्पः पतेत् सदा मूर्ध्नि भगुंध
चाघः। इति परशुरामपद्धतिः समाप्ताः॥ ॥ आदौ प्रजापतिमुखात् जातो विप्रः सवेदकः। करात्क्षत्रियो जात ऊर्वोर्वैश्यो व्यभवत्। पद्भ्यां
शूद्राः समुद्भूतास्त्रिवर्णस्य च सेवकाः। ब्राह्मणात्पतितो भूता वर्णानां ब्राह्मणां भवेत्। वैश्यायां ब्राह्मणाज्जातः त्वम्बष्ठो मुनिपुंगव। ब्राह्मणा
नां चिकित्साप निर्दिष्टो मुनिपुंगवैः। अम्बष्ठाच्छूद्राको जातो वैश्यागर्भसमुद्भवः। तस्य वृत्तिं प्रवक्ष्यामि तच्छिवारसिवेदितं। वैश्यादंबष्ठ
कन्यायां राजपुत्रस्य संभवः। अंबष्ठात् राजपुत्रात्तु गांधिको ह्युभवद्निकु। लिखनं गंधदानं च तयोर्वृत्तिं प्रकल्पयेत्। गांधिका राज
पुत्राच्च शांखकः शंखदायकः। शंखं दत्वा मुनिगणे शांखकारो बभूव ह। तास्य कुटच्छं खकार्यं मणिकारश्च जायते। मणिकाराज्ञ्यां कुर्यां
मणिवंधोऽप्य जायत। मणिवं धात्मनि कार्यान्तं त्रवायाः प्रजज्ञिरे। मणिवंध्यान्तंत्रवायाज्जे गोप जातेश्च संभवः। गोपात्मात्कर्मकार्यावै तै राम
लिकस्य संभवः। तैलिकां कर्मकाराच्च माल्लाकारोप्य जायत। माल्लाकारात्कर्मकार्ये पेट्टिकारोऽप्य भूत् सुतः। पट्टिकाराच्च तैलिकां कुंभका १

रेव बभूव ह। पट्टिकार्यां कुंभकारात् कुवेरीज्ञानयोऽभवन्। कुवेरिराः पट्टिकार्यं नापितः समजायत। नापिताच्च कुवेरि रायां स्नावकोऽपि व

भूव ह। स्नावकान्नापितायां कलिपुत्रस्य संभवः। कलिपुत्रात् राजपुत्र्यां पट्टसूत्रकरः स्मृतः। उक्तमादधर्मेनैव स्वतउत्पादितोऽभवत्।

अधमत्वमवाप्नोति अघोरोहीननां व्रजन्। पट्टकाराच्च मालिकांस्थपतिश्च बभूव ह। स्थपतेरपि गांधिकां चित्रकारोऽप्यजायत। गोपालि

न्यां चित्रकारात् प्रतिमाघटकः स्मृतः। प्रतिमाघटकादेव कन्यायां नापितस्य च। सूत्रकारस्य संभूतिः सोपानगृहकारकः। स्नावकां सु

पतेश्चापि वर्णारारस्य संभवः। वर्णकाराच्च कैवर्त्तः कुवेरिरायं बभूव ह। ततो गांधिकं कन्यायां कैवर्त्तादेव शौंडिकः। कैवर्त्तस्याः

कन्यायां शौंडिकादेव शौचिकः। शौचिक्यां शौंडिकाज्जातो रञ्जको मल्लसोधकः। शौचिक्यां रजकाज्जातो नटवरः उल्वचा। व

षडान्नटकन्यायां शंगकारस्य संभवः। शंगकर्मा नटाज्जातो ऽल्पग्रामीति विश्रुतः। तस्य पुत्रा शंगकार्यां भूमिमालीति विश्रु

तः। भवषोऽप्यभवन्पुत्रा पुत्रकश्चनयेवच। वर्धकी वंगकारश्च कटिकारश्च चाक्रिकः। एते वै पुंड्रकाज्जाताः कन्यायां नापितस्य

च। ततः पुत्राद्वाग्रजीवीन टकन्यासमुद्भवः। पुंड्रकीयात कुंदकारो रक्मायां च समुद्भवाः। पुंड्रकावात्र टकन्यायां समभ्युर्णकारकः।
पुंड्रा थचूर्णकार्यां वैयादस्तीवरस्तथा। तं च वाघ्यां समुद्भूता एते पुत्रा विलोमजाः। कापाली चर्मकाराश्च कुवारश्च सवरस्तथा। पु
लिंदमेधभिंदाश्च व्याघ्रामल्लश्च धावकः। पुत्तकारा उभेरिवरुल्लाकामतवोहस्तिपस्तथा। एते वैतीरवाज्ञाताः कन्यायां वृषल
स्य च। चत्वारिंशत्पक्ष जाता अमि पुत्रा विलोमजाः। जातिमाल्यां विंशीनां च पुरोजः श्रोत्रियः स्मृतः। श्रोत्रियः पतितो भूत्वा कुल्येषां
ब्राह्मणो भवत्। सर्वे शंकरजाताश्च शूद्रांत्याश्च विलोमजाः॥ पराशरपद्धतौ जातिमाला समाप्ता॥ ॥

पं. ८